

تجلیات

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

لوح تجلیات - حضرت بهاء الله - مجموعه ای از الواح جمال اقدس ابهی، چاپ آلمان، صفحه ۲۵

۲۹ -

صحیفة الله المہیمن القیوم

﴿ هُوَ السَّمْعُ مِنْ أَفْقِهِ الْأَعْلَى ﴾

شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالَّذِي آتَىٰ إِنَّهُ هُوَ السِّرُّ الْمَكْنُونُ وَالرَّمْزُ الْمَخْزُونُ وَالْكِتَابُ الْأَعْظَمُ لِلْأُمَّمِ وَسَمَاءُ الْكَرِيمِ لِلْعَالَمِ وَهُوَ الْآيَةُ الْكُبْرَى بَيْنَ الْوَرَى وَمَطْلَعُ الصِّفَاتِ الْعَلِيَّا فِي نَاسُوتِ الْإِنشَاءِ بِهِ ظَهَرَ مَا كَانَ مَخْزُونًا فِي أَزَلِ الْأَزَالِ وَمَسْتَوْرًا عَنْ أُولَى الْأَبْصَارِ إِنَّهُ هُوَ الَّذِي بَشَّرَتْ بِظُهُورِهِ كُتُبَ اللهِ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ مِنْ أَقْرَبِهِ وَبِآيَاتِهِ وَبَيْنَاتِهِ إِنَّهُ أَقْرَبُ بِمَا نَطَقَ بِهِ لِسَانُ الْعَظَمَةِ قَبْلَ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَقَبْلَ أَنْ يَظْهَرَ مَلَكُوتُ الْأَسْمَاءِ بِهِ مَاجَ بَحْرِ الْعِلْمِ بَيْنَ الْأَنَامِ وَجَرَى فُرَاتُ الْحِكْمَةِ مِنْ لَدَى اللهِ مَالِكِ الْأَيَّامِ طُوبَى لِمَنْ لَبِصِيرٍ شَهِدَ وَرَأَى وَلَسَمِيعٍ سَمِعَ نِدَائَهُ الْأَحْلَى وَلَبِدِ أَخَذَتِ الْكِتَابَ بِقُوَّةِ رَبِّهَا سُلْطَانَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَلَسَرِيعٍ سُرْعَ إِلَى أَفْقِهِ الْأَعْلَى وَلِقَوِيٍّ مَا أضعَفَتْهُ سَطْوَةُ الْأُمَرَاءِ وَضَوْضَاءُ الْعُلَمَاءِ وَوَيْلٌ لِمَنْ أَنْكَرَ فَضْلَ اللهِ وَعَطَائِهِ وَرَحْمَتَهُ وَسُلْطَانَهُ إِنَّهُ مِمَّنْ أَنْكَرَ حُجَّةَ اللهِ وَبُرْهَانَهُ فِي أَزَلِ الْأَزَالِ وَنَعِيمًا لِمَنْ نَبَذَ الْيَوْمَ مَا عِنْدَ الْقَوْمِ وَأَخَذَ مَا أَمَرَ بِهِ مِنْ لَدَى اللهِ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرِ الْأَشْيَاءِ الَّذِي آتَىٰ مِنْ سَمَاءِ الْقَدَمِ بِالْأَسْمِ الْأَعْظَمِ وَسُلْطَانِ لَا تَقُومُ مَعَهُ جُنُودُ الْأَرْضِ يَشْهَدُ بِذَلِكَ أُمَّ الْكِتَابِ فِي أَعْلَى الْمَقَامِ يَا عَلِيُّ قَبْلَ أَكْبَرِ إِنَّا سَمِعْنَا نِدَائَكَ مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ أَجْبَنَّاكَ بِمَا لَا تُعَادِلُهُ أَذْكَارُ الْعَالَمِ وَيَجِدُ مِنْهُ الْمُخْلِصُونَ عَرَفَ بَيَانَ الرَّحْمَنِ وَالْعُشَّاقِ نَفْحَاتِ الْوِصَالِ وَالْعَطْشَانَ خَيْرِ كَوَثِرِ الْحَيَوَانَ طُوبَى لِمَنْ فَازَ بِهِ وَوَجَدَ مَا تَضَوَّعَ فِي هَذَا الْحَيْنِ مِنْ يَرَاعَةَ اللهِ الْمُهَيَّمِينَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ تَشْهَدُ أَنَّكَ أَقْبَلْتَ وَقَطَعْتَ السَّبِيلَ إِلَى أَنْ وَرَدْتَ وَحَضَرْتَ وَسَمِعْتَ نِدَاءَ الْمَظْلُومِ الَّذِي سُبِحَ بِمَا اكْتَسَبَتْ أَيْدِي الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللهِ وَبُرْهَانِهِ وَأَنْكَرُوا هَذَا الْفَضْلَ الَّذِي بِهِ أَنْارَتِ الْأَفَاقُ طُوبَى لَوْجْهِكَ بِمَا تَوَجَّهَ وَلَاذْنِكَ بِمَا سَمِعْتَ وَلِلْسَانِكَ بِمَا نَطَقَ بِنِثَاءِ اللهِ رَبِّ الْأَرْيَابِ نَسْأَلُ اللهُ أَنْ يَجْعَلَكَ عَلِمًا لِنُصْرَةِ أَمْرِهِ وَيُقَرِّبَكَ إِلَيْهِ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ وَنَذَكُرُ أَوْلِيَاءَ اللهِ وَأَحِبَّائِهِ هُنَاكَ وَنُبَشِّرُهُمْ بِمَا نَزَلَ لَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِ بَيَانَ رَبِّهِمْ مَالِكِ يَوْمِ الْحِسَابِ ذَكِّرْهُمْ مِنْ قَبْلِي وَتَوَرَّهُمْ بِأَنْوَارِ نَبِيِّ بَيَانِي إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الْفَضَّالُ يَا أَيُّهَا النَّاطِقُ بِنِثَائِي اسْمِعْ مَا قَالَهُ الظَّالِمُونَ فِي آيَاتِي مِنْهُمْ مَنْ قَالَ إِنَّهُ

ORIGINAL

AUDIO

ادَّعَى الرَّبُّوِيَّةَ وَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ إِنَّهُ اقْتَرَى عَلَى اللَّهِ وَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ إِنَّهُ ظَهَرَ لِلْفَسَادِ تَبَا لَهُمْ وَسَحَقًا لَهُمْ إِلَّا مِنْهُمْ مَنْ عَبَدَ الْأَوْهَامَ
 إِنَّا أَرَدْنَا أَنْ نُبَدِّلَ اللَّغَةَ الْفُصْحَىٰ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْمُخْتَارُ اراده آنکه بلسان پارسی نطق نمائیم که شاید اهل ایران طرّاً
 بیانات رحمن را بشنوند و بیابند و بیابند.

﴿ تجلی اول ﴾

که از آفتاب حقیقت اشراق نمود معرفت حق جلّ جلاله بوده و معرفت سلطان قدم حاصل نشود مگر بمعرفت اسم اعظم
 اوست مکلم طور که بر عرش ظهور ساکن و مستوی است و اوست غیب مکنون و سر مخزون کتب قبل و بعد الهی
 بذکرش مزین و بنمایش ناطق به نصب علم العلم فی العالم و ارتفعت رایة التوحید بین الأمم لقاء الله حاصل نشود مگر بقاء
 او باو ظاهر شد آنچه که ازل الازال مستور و پنهان بوده إِنَّهُ ظَهَرَ بِالْحَقِّ وَ نَطَقَ بِكَلِمَةٍ انصَعَقَ بِهَا مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ إيمان بالله و عرفان او تمام نشود مگر بتصدیق آنچه از او ظاهر شده و همچنین عمل به آنچه امر
 فرموده و در کتاب از قلم اعلی نازل گشته منغمسین بحر بیان باید در کلّ حین به اوامر و نواهی الهی ناظر باشند اوامرش
 حصن اعظم است از برای حفظ عالم و صیانت امم نورا لمن أقرّ و اعترف و نارا لمن أدبر و أنکر.

﴿ تجلی دوم ﴾

استقامت بر امر الله و حبه جلّ جلاله بوده و آن حاصل نشود مگر بمعرفت کامل و معرفت کامل حاصل نشود مگر به
 اقرار بکلمه مبارکه که یفعل ما یشاء هر نفسی به این کلمه علیا تمسک نمود و از کوثر بیان مودع در آن آشامید او خود را
 مستقیم مشاهده نماید بشأنی که کتب عالم او را از امّ الکتاب منع نکند جَبَدًا هَذَا الْمَقَامُ الْأَعْلَى وَ الرَّتْبَةُ الْعُلْيَا وَ الْغَايَةُ الْقُصْوَى
 يَا عَلِيُّ قَبْلَ أَكْبَرَ در پستی مقام معرضین تفکر نما کلّ بکلمه إِنَّهُ هُوَ مُحَمَّدٌ فِي فِعْلِهِ وَ مُطَاعٌ فِي أَمْرِهِ ناطق اند معذک اگر
 بقدر سمّ ابره مخالف نفس و هوی ظاهر شود اعراض نمایند بگو بر مقتضیات حکمت بالغه الهیه احدی آگاه نه إِنَّهُ لَوْ
 يُحْكُمُ عَلَى الْأَرْضِ حُكْمَ السَّمَاءِ لَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَعْتَرِضَ عَلَيْهِ هَذَا مَا شَهِدَ بِهِ نَقْطَةَ الْبَيَانِ فِيمَا أَنْزَلَهُ بِالْحَقِّ مِنْ لَدَى اللَّهِ فَالِقِ
 الْأَصْبَاحِ.

﴿ تجلی سوم ﴾

علوم و فنون و صنایع است علم بمنزله جناح است از برای وجود و مرقاقت است از برای صعود تحصیلش بر کلّ لازم ولكن
 علومی که اهل ارض از آن منتفع شوند نه علومی که بحرف ابتداء شود و بحرف منتهی گردد صاحبان علوم و صنایع را
 حق عظیم است بر اهل عالم يَشْهَدُ بِذَلِكَ أُمُّ الْبَيَانِ فِي الْمَاءِ نَعِيمًا لِلْسَّامِعِينَ فِي الْحَقِيقَةِ كَنْزٌ حَقِيقِيٌّ مِنْ لَدَى اللَّهِ فَالِقِ
 الْأَصْبَاحِ.

اوست و اوست علت عزّت و نعمت و فرح و نشاط و بهجت و انبساط کذلک نطق لسان العظمة في هذا السجن العظيم.

﴿ تجلی چهارم ﴾

در ذکر الوهیت و ربوبیت و امثال آنست اگر صاحب بصر در سدره مبارکه ظاهره و اثمارش نظر نماید إنها تُغْنِيهِ عَنْ دُونِهَا وَيَعْتَرِفُ بِمَا نَطَقَ بِهِ مُكَلِّمُ الطُّورِ عَلَى عَرْشِ الظُّهُورِ.

یا علی قبل اکبر ذکر الناس بآیات ربک و عرفهم صراطه المستقیم و نبأه العظیم بگو ای عباد اگر از اهل عدل و انصافید تصدیق مینمائید آنچه را که از قلم اعلی جاری شده اگر اهل بیانید بیان فارسی شما را راه نماید و کفایت کند و اگر اهل فرقانید در تجلی و ندای سدره از برای ابن عمران تفکر نمائید سبحان الله گمان آنکه عرفان در ظهور حق کامل و بالغ شده و بغایت قصوی رسیده حال معلوم میشود عرفان نزد معرضین تنزل نموده و نابالغ مانده .

یا علی آنچه از شجر پذیرفتند از سدره وجود نمی پذیرند بگو ای اهل بیان از روی نفس و هوی تکلم مینمائید اکثر احزاب عالم مقررند بکلمه مبارکه که از شجر ظاهر شد عمر الله اگر ذکر مبشر نبود هرگز این مظلوم به آنچه سبب اضطراب و هلاکت جهال است تکلم نینمود در اول بیان در ذکر ذکر من یظهره الله جلّ ظهوره میفرماید الذی ینطق فی کلّ شأنٍ إني أنا الله لا إله إلا أنا ربّ کلّ شیءٍ وإنّ ما دونی خلقتی أنّ یا خلقتی ایای فاعبدون و همچنین در مقام دیگر عند ذکر من یظهر میفرماید إني أنا أول العابدین حال باید در عابد و معبود تفکر نمود شاید عباد ارض بقطره از بحر عرفان فائز گردند و مقام ظهور را ادراک نمایند إنه ظهر و نطق بالحق طوبی لمن أقرّ و اعترف و وبلّ لكل منکر بعيد.

یا ملأ الأرض اسمعوا نداء السدرة التي أحاط على العالم ظلها ولا تكونوا من جبارة الأرض الذين أنكروا ظهور الله و سلطانه و كفروا بنعمته إلا إنهم من الصاغرين في كتاب الله رب العالمين البهاء المشرق من أفق سماء عنايتي عليك و على من معك و يسمع قولك في أمر الله العزيز الحميد.